TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. spalio 5 d.*

Byloje C-100/05

dėl *Gerechtshof te Amsterdam* (Nyderlandai) 2005 m. vasario 18 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. vasario 28 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

ASM Lithography BV

prieš

Inspecteur van de Belastingdienst-Douane Zuid/kantoor Roermond

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus (pranešėjas) ir A. Ó Caoimh,

* Proceso kalba: olandų.

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorė K. Sztranc, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. sausio 12 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *ASM Lithography BV*, atstovaujamos *belastingadviseurs* E. H. Mennes ir L. E. C. Kanters,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster, M. de Mol ir M. de Grave,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos J. Hottiaux, padedamos *advocaat* F. Tuytschaever,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1, toliau – Muitinės kodeksas), 121 straipsnio, 122 straipsnio 1 dalies c punkto ir 236 straipsnio aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp *ASM Lithography BV* (toliau – *ASM Lithography*) ir *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond* (toliau – *Inspecteur*) dėl reikalavimo grąžinti muitus, sumokėtus už prekes, nuo 1998 m. spalio mėn. iki 2000 m. liepos mėn. išleistas į laisvą apyvartą.

Teisinis pagrindas

3 Muitinės kodekso 114 straipsnyje nurodyta:

„1. Nepažeidžiant 115 straipsnio, įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje atliekant vieną arba daugiau perdirbimo operacijų galima naudoti šias prekes:

a) ne Bendrijos prekes, skirtas reeksportuoti iš Bendrijos muitų teritorijos, suteikus joms kompensacinių produktų pavidalą, neapmokestinant šių prekių importo muitais ir netaikant joms prekybos politikos priemonių;

b) <...>

2. Toliau pateiktos formuluotės apibrėžiamos taip:

a) sąlyginio neapmokestinimo sistema: neapmokestinamo laikinojo įvežimo perdirbti procedūros, nustatytos 1 dalies a punkte;

<...>

d) kompensaciniai produktai: visi produktai, gauti atlikus perdirbimo operacijas;

<...>“

4 Pagal Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalį:

„Jeigu atsiranda skola muitinei, laikantis 122 straipsnio nuostatų, šios skolos dydis nustatomas remiantis importuojamas prekes atitinkančiais vertinimo veiksniais, veikusiais tą dieną, kai buvo priimta deklaracija, kuria importuojamos prekės buvo deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti.“ (Pataisytas vertimas)

5 Šio kodekso 122 straipsnis numato:

„Nukrypstant nuo 121 straipsnio, kompensaciniai produktai:

a) apmokestinami už juos nustatytais importo muitais, jeigu:

— jie išleidžiami į laisvą apyvartą ir yra įtraukti į sąrašą, patvirtintą taikant Komiteto procedūrą, ir jeigu jų santykinis kiekis proporcingas eksportuotai kompensacinių produktų, neįtrauktų į tą sąrašą, daliai. Tačiau leidimo turėtojas turi teisę prašyti, kad už kompensacinius produktus mokėtini muitai būtų apskaičiuoti 121 straipsnyje nurodytu būdu,

— jie apmokestinami privalomaisiais mokėjimais, nustatytais įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką, ir jeigu taip nustatyta nuostatose, priimtose taikant Komiteto procedūrą;

b) apmokestinami importo muitais, apskaičiuotais pagal taisykles, kurios taikytinos įforminant atitinkamą muitinės procedūrą, laisvosiose zonose arba laisvuosiuose sandėliuose, kur jiems buvo įforminta sąlyginio neapmokestinimo procedūra, arba juos įvežant į laisvąją zoną ar padedant į laisvąjį sandėlį.

Tačiau

— suinteresuotasis asmuo turi teisę reikalauti, kad muitai būtų apskaičiuoti vadovaujantis 121 straipsniu,

— tais atvejais, kai kompensaciniams produktams įforminti pirmiau minėti muitinės sankcionuoti veiksmai, išskyrus muitinės prižiūrimą perdirbimą, mokėtina importo muitų suma turi būti bent jau lygi sumai, apskaičiuotai vadovaujantis 121 straipsniu;

c) gali būti taikomos taisyklės, reglamentuojančios muitų apskaičiavimo tvarką, kai taikoma muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra, jeigu importuojamoms prekėms ši procedūra galėjo būti įforminta;

<...>“ (Pataisytas vertimas)

6 Muitinės kodekso 130 straipsnyje nustatyta:

„Įforminus muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje leidžiama, netaikant prekybos politikos priemonių, naudoti importo muitais neapmokestintas ne Bendrijos prekes, atliekant perdirbimo operacijas, kurios pakeičia šių prekių rūšį arba pavidalą, o atlikus šias operacijas gautus produktus išleisti į laisvą apyvartą, taikant už juos nustatytas importo muitų normas. Tokie produktai vadinami perdirbtaisiais produktais."

7 Pagal šio kodekso 236 straipsnį:

„1. Importo arba eksporto muitai grąžinami nustačius, kad tada, kai jie buvo sumokėti, tokių muitų suma nebuvo teisiškai privaloma sumokėti arba kad ši suma buvo įtraukta į apskaitą nesivadovaujant 220 straipsnio 2 dalimi.

<...>

Muitai negrąžinami ir neatsisakoma jų išieškoti, jeigu įvykių, dėl kurių buvo sumokėta arba įtraukta į apskaitą teisiškai neprivaloma sumokėti pinigų suma, priežastis buvo tyčiniai suinteresuotojo asmens veiksmai.

2. Importo arba eksporto muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu per trejus metus nuo skolininko informavimo apie tokių muitų sumą dienos atitinkamai muitinės įstaigai pateikiamas prašymas.

<...>."

8 1997 m. kovo 24 d. Tarybos sprendimas 97/359/EB dėl informacinių technologijų produktams taikomų mokesčių panaikinimo (OL L 155, p. 1) Bendrijos vardu patvirtino susitarimą dėl prekybos informacinių technologijų produktais kartu su pranešimu apie jo įgyvendinimą. Šiuo susitarimu, kurį sudaro 1996 m. gruodžio 13 d. Ministrų deklaracija, priimta pirmojoje Pasaulinės prekybos organizacijos konferencijoje Singapūre kartu su jos priedais ir priedėliais, siekiama vėliausiai iki 2000 m. sausio 1 d. sumažinti ir panaikinti informacinių technologijų produktų muitus bei kitus mokesčius ir bet kokios rūšies rinkliavas.

9 Priėmus šią Ministrų deklaraciją, kurios priede dalyvės skatinamos savarankiškai panaikinti muitus iki 2000 m. sausio 1 d., Europos Sąjungos Taryba priėmė 1997 m. lapkričio 3 d. Reglamentą (EB) Nr. 2216/97, iš dalies pakeičiantį Reglamentą (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ir savarankiškai panaikinantį Bendrojo muitų tarifo muitus tam tikriems su informacinėmis technologijomis susijusiems produktams (OL L 305, p. 1).

10 Reglamento Nr. 2216/97 3 straipsnis puslapio pabaigoje įterpė z pastabą tam tikriems Reglamento Nr. 2658/87 I priedo trečios skilties antroje dalyje pateikiamiems KN kodams, kuri suformuluota taip:

„z: Šis muitas savarankiškai panaikinamas neribotam laikui."

11 1998 m. liepos 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1677/98, iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantį Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 212, p. 18), į prekių, kurias leidžiama perdirbti muitinei prižiūrint, sąrašą, pateikiamą 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93,

(OL L 253, p. 1), 87 priedo pirmoje skiltyje, įtraukė tam tikrus elektronikos komponentus, kurie gali būti perdirbti į informacinių technologijų produktus, nurodytus šio priedo antroje skiltyje.

12 Pagal Reglamento Nr. 1677/98 III priedą „87 priedas papildomas šiuo punktu:

	1 skiltis	2 skiltis
Eilės Nr.	Prekės, kurias perdirbti leidžiama muitinei prižiūrint	Perdirbimas, kurį galima atlikti
„18	Bet kurios rūšies elektronikos tipo komponentai, dalys, mazgai (įskaitant surenkamuosius mazgus) arba medžiagos (elektronikos ir neelektronikos), kurie yra būtini elektroniniam perdirbto produkto darbui	Perdirbimas į informacijos technologijų produktus, kurie klasifikuojami: 1) <...> 2) KN subpozicijoje, numatytoje Tarybos reglamento (EB) Nr. 2216/97 1, 2 ir 3 straipsniuose, jei savarankiškas muitų panaikinimas galioja leidimo išdavimo dieną. <...>““ (Pataisytas vertimas)

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

13 *ASM Lithography* kuria ir gamina įtaisus (kartotuvus), naudojamus lustų gamybai informatikos pramonėje. Šiai veiklai ji už Bendrijos ribų perka komponentus ir iš dalies surinktus elementus, kurie naudojami tiek kartotuvų, tiek rekuperavimo bei

skleidimo sistemų gamybai, tiek daliniam surinkimui arba net kaip pirkėjams tiekiamos atsarginės dalys.

14 1985 m. liepos 16 d. remiantis Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1999/85 dėl laikinojo įvežimo perdirbti procedūros (OL L 188, p. 1), kurį panaikino Muitinės kodeksas, *ASM Lithography* gavo leidimą nuo 1998 m. sausio 1 d. neterminuotam laikui laikinai įvežti perdirbti naudojant sąlyginio neapmokestinimo sistemą.

15 *ASM Lithography* dalį kompensacinių produktų išgabena iš Bendrijos. Muitinės įstaigoms ji privalo periodiškai pateikti prašymą užbaigti procedūrą su neperdirbtomis prekėmis ir eksportuotais kompensaciniais produktais.

16 Kita kompensacinių produktų bei į valstybę importuojamų prekių dalis išleidžiama į laisvą apyvartą. Kadangi tai yra su informacinėmis technologijomis susiję produktai, daugumai jų buvo galima taikyti sąlyginio neapmokestinimo muitais sistemą pagal Reglamentą Nr. 2216/97. Nuo 1998 m. rugpjūčio mėn. Reglamentas Nr. 1677/98 priskyrė elektronikos komponentus prekėms, kurioms gali būti taikoma muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra.

17 Nuo 1998 m. spalio mėn. iki 2000 m. liepos mėn. *ASM Lithography* teikė mėnesines į laisvą apyvartą išleistų kompensacinių produktų suvestines ataskaitas, kuriose buvo nurodoma, be kita ko, importuotos prekės sąskaita faktūra, taikoma kaina, administraciniai paskirties, kilmės ir išsiuntimo kodai, muitinė vertė ir mokėtinų muitų suma.

18 *ASM Lithography* apskaičiavo pagal Muitinės kodekso 121 straipsnį mokėtinų muitų sumą vadovaudamasi apmokestinimo veiksniais, buvusiais tuo momentu, kai atitinkamoms prekėms buvo pritaikyta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra. Iš informacijos, gautos per prejudicinio sprendimo priėmimo procedūrą, matyti, kad jei ši bendrovė, remdamasi šio kodekso 122 straipsnio c punktu, būtų taikiusi Reglamentą Nr. 2216/97 kartu su Reglamentu Nr. 1677/98, tai šių muitų apskaičiavimas būtų buvęs grindžiamas kompensaciniams produktams būdingais apmokestinimo veiksniais ir tik 2–3 % atitinkamų komponentų būtų buvę apmokestinti muitais, o 97–98 % importuotų produktų atžvilgiu būtų buvęs taikomas nulinis tarifas.

19 Remdamasis *ASM Lithography* pateiktų suvestinių ataskaitomis, *Inspecteur* pateikė reikalavimą sumokėti mokesčius nurodydamas, kad „apmokestinama vadovaujantis (Muitinės kodekso) 204 straipsnio 1 dalies a punktu dėl to, kad panaikintas (laikinojo įvežimo perdirbti) leidimo suteikiamas laikinas atleidimas nuo mokesčių“ ir kad „šis reikalavimas sumokėti mokesčius yra laikinas“. Skola muitinei buvo nustatyta taikant šio kodekso 121 straipsnio 1 dalį ir atitiko mėnesinėse suvestinėse ataskaitose *ASM Lithography* apskaičiuotą sumą.

20 Sumokėjusi skolos sumą, 2001 m. balandžio 26 d. *ASM Lithography* pateikė prašymą *Inspecteur* grąžinti 2 105 393,20 NLG (955 385,78 euro) dydžio importo muitų sumą pagal Muitinės kodekso 236 straipsnį, tačiau šis prašymas buvo atmestas. Vėliau pateikta pretenzija 2002 m. gegužės 2 d. sprendimu buvo pripažinta nepagrįsta.

21 Tuomet *ASM Lithography* pareiškė ieškinį *Gerechtshof te Amsterdam*. Šis teismas pastebi, kad išleisdama nagrinėjamus kompensacinius produktus į laisvą apyvartą *ASM Lithography* aiškiai neprašė jiems taikyti muitinės prižiūrimam perdirbimui numatytų taisyklių pagal Muitinės kodekso 122 straipsnio c punktą ir tik pateikus reikalavimą sumokėti mokesčius pagal šio kodekso 121 straipsnio 1 dalį, be kurio

ASM Lithography nebūtų pateikusi pretenzijos dėl šio reikalavimo, pastaroji pateikė prašymą taikyti minėtas taisykles.

22 Tačiau *Gerechtshof te Amsterdam* kyla abejonių dėl atsakymo į klausimą, ar panašiu atveju skola muitinei turi būti apskaičiuojama taikant Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalį, ar taikant šio kodekso 122 straipsnio c punktą, ir dėl to nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą bei pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar skola muitinei už tokius kompensacinius produktus kaip nagrinėjami, laikomus išleistais į laisvą apyvartą, turi būti nustatoma taikant Muitinės kodekso 122 straipsnio c punkto apmokestinimo veiksnius, net jei suinteresuotasis asmuo to aiškiai iš anksto nepaprašė?

2. Jei atsakymas į pirmą klausimą yra neigiamas, ar, nagrinėjant prašymą grąžinti mokesčius pagal šio kodekso 236 straipsnį, prašymą dėl skolos muitinei sumos perskaičiavimo, pateiktą vėliau, t. y. pranešus apie pagal Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalyje numatytus apmokestinimo veiksnius apskaičiuotos skolos muitinei sumą, reikia patenkinti taikant Muitinės kodekso 122 straipsnio c punkto apmokestinimo veiksnius?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

23 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Muitinės kodekso 122 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad

nustatydamos skolos muitinei dydį už į laisvą apyvartą išleistus kompensacinius produktus nacionalinės muitinės įstaigos privalo taikyti apmokestinimo taisykles, susijusias su muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra, jei šią procedūrą buvo galima įforminti importuojant prekes, nors suinteresuota bendrovė ir nepateikė aiškaus prašymo.

24 Muitinės kodekso 121 ir 122 straipsniai įtvirtina du skirtingus skolos muitinei už prekes, importuotas įforminant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, apskaičiavimo pagrindus.

25 Šio kodekso 121 straipsnyje pateikiama bendroji taisyklė taikoma visoms prekėms, importuotoms įforminant tokią procedūrą, pagal kurią, jeigu atsiranda skola muitinei, jos dydis nustatomas remiantis importuotas prekes atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais tą dieną, kai buvo priimta deklaracija, kuria importuotos prekės buvo deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti.

26 Priešingai, to paties kodekso 122 straipsnis leidžia nukrypti nuo minėtos taisyklės nustatydamas specifinių skolos muitinei už kompensacinius produktus nustatymo atvejų sąrašą pagal kitus nei nustatyti 121 straipsnyje kriterijus.

27 Iš Muitinės kodekso 121 ir 122 straipsnių formuluočių matyti, kad nukrypdamos nuo pirmojo ir taikydamos antrąjį tuo atveju, kai į laisvą apyvartą išleidžiamos importuojamos prekės, kurioms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, muitinės įstaigos iš principo turi nustatyti skolą muitinei pagal 121 straipsnį. Kaip

savo pastabose teisingai nurodė Nyderlandų vyriausybė, nuo šios pareigos galima nukrypti tik vienu iš to paties kodekso 122 straipsnyje nurodytų atveju.

28 Posėdyje *ASM Lithography* teigė, kad siekiant taikyti Muitinės kodekso 122 straipsnį, o būtent – šio straipsnio c punkte nurodytą taisyklę, išankstinio suinteresuotojo asmens prašymo nereikia. Iš tikrųjų, kadangi 122 straipsnyje nustatytos taisyklės taikomos tik konkrečiais atvejais, priešingai nei Muitinės kodekso 121 straipsnyje nurodyta taisyklė, 122 straipsnis yra *lex specialis*, kurio taikymas turi pirmenybę 121 straipsnio atžvilgiu.

29 Šiems argumentams negalima pritarti.

30 Iš tikrųjų Muitinės kodekso 122 straipsnio a, b ir c punktai mini keletą pavyzdinių su kompensaciniais produktais susijusių atvejų nustatant mokėtinus importo muitus. Iš pačių šio straipsnio a ir b punktų formuluočių matyti, kad kai kompensaciniams produktams būdinga viena iš šiose nuostatose numatytų situacijų, nacionalinės muitinės įstaigos privalo taikyti nurodytas taisykles, tačiau tam tikromis aplinkybėmis suinteresuotasis asmuo gali prašyti apmokestinti pagal šio kodekso 121 straipsnį.

31 Tačiau taip nėra šio kodekso 122 straipsnio c punkte nurodytu atveju. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į jos formuluotę, ši nuostata ne įpareigoja nacionalines muitinės įstaigas, o tik numato neprivalomai taikomą taisyklę, nes, nukrypdama nuo 121 straipsnio, ji numato, kad kompensaciniams produktams gali būti taikomos muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrai numatytos apmokestinimo taisyklės, jei ši procedūra galėjo būti įforminta importuojamai prekei.

32 Iš to darytina išvada, kad, siekiant nustatyti skolos muitinei dydį už į laisvą apyvartą išleidžiamus kompensacinius produktus, Muitinės kodekso 122 straipsnio c punktas iš nacionalinės muitinės įstaigų nereikalauja savo iniciatyva taikyti muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrai numatytų apmokestinimo taisyklių, nes net jei šios taisyklės yra palankesnės suinteresuotajam asmeniui, ši nuostata taikoma, tik jei to iš tikrųjų aiškiai paprašyta. Iš tiesų iš Muitinės kodekso nuostatų negalima daryti išvados, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas nacionalinės valdžios įstaigoms ketino nustatyti rūpestingumo pareigą skolininkų atžvilgiu, pagal kurią šios įstaigos turėtų atsižvelgti į šių interesus ir taikyti jiems palankiausias apmokestinimo taisykles.

33 Tokį aiškinimą patvirtina Muitinės kodekso 62 straipsnio 1 dalies formuluotė, pagal kurią deklaracijoje dėl muitinės procedūros įforminimo prekėms deklarantas turi pateikti „visus duomenis, reikalingus nuostatoms, reglamentuojančioms muitinės, kuriai deklaruojamos prekės, procedūros atlikimo tvarką, taikyti“. Panašią pareigą pateikti muitinės įstaigoms visą reikalingą informaciją turi visi deklarantai Muitinės kodekso 4 straipsnio 18 punkto prasme.

34 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Muitinės kodekso 122 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad nustatydamos skolos muitinei dydį už į laisvą apyvartą išleidžiamus kompensacinius produktus nacionalinės muitinės įstaigos neprivalo taikyti su muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra susijusių apmokestinimo taisyklių, nebent suinteresuotasis asmuo to aiškiai paprašė, jei šią procedūrą buvo galima įforminti importuojant prekes.

Dėl antrojo klausimo

35 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Muitinės kodekso 236 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės muitinės įstaigos privalo patenkinti prašymą grąžinti importo muitus perskaičiuodamos skolos muitinei dydį pagal šio kodekso 122 straipsnio c punktą, nors šios skolos dydis jau buvo apskaičiuotas pagal šio kodekso 121 straipsnį ir apie jį pranešta suinteresuotajam asmeniui.

36 Šiuo klausimu savo pastabose Nyderlandų vyriausybė teigia, kad kadangi skola muitinei teisėtai atsirado mokėjimo momentu muitinės įstaigoms teisingai pritaikius Muitinės kodekso 121 straipsnį ir kad bet kuriuo atveju suinteresuotajam asmeniui turint galimybę rinktis šios skolos apskaičiavimo metodą, išleidus prekes jis negali turėti galimybės remtis Muitinės kodekso 236 straipsniu prašydamas taikyti kitą apskaičiavimo metodą, kuris yra jam palankesnis.

37 Šis argumentas yra atmestinas.

38 Iš Muitinės kodekso 236 straipsnio formuluotės matyti, kad nacionalinės muitinės įstaigos grąžina muitus, jei nustato, be kita ko, kad muitų sumokėjimo momentu nebuvo teisiškai privaloma juos sumokėti.

39 Tiesa, kaip matyti iš atsakymo į pirmąjį klausimą, nacionalinės muitinės įstaigos turi teisę nustatyti skolos muitinei dydį pagal Muitinės kodekso 121 straipsnį, jei suinteresuotasis asmuo aiškiai neprašo kompensaciniams produktams taikyti muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrai numatyto apmokestinimo, nors šią procedūrą ir buvo galima įforminti importuojant prekę.

40 Iš to išplaukia, kad tokiomis aplinkybėmis importuotos prekės pagrįstai gali būti laikomos apmokestinamos importo muitais ir dėl to šie muitai yra surinkti teisėtai. Taip yra ir šiuo atveju, nes pateikdama mėnesines kompensacinių produktų suvestines ataskaitas *ASM Lithography* apskaičiavo mokėtinų muitų dydį pagal Muitinės kodekso 121 straipsnį, o Nyderlandų muitinės įstaigos pateikė reikalavimą sumokėti mokesčius, kurių dydis atitinka šios bendrovės apskaičiuotą mokestį, taikydamos tą pačią nuostatą.

41 Tačiau šiuo atveju aplinkybė, kad sumokėjimo momentu muitai buvo surinkti teisėtai dėl to, kad *ASM Lithography* nepateikė prašymo taikyti Muitinės kodekso 122 straipsnio c punktą, išleidus prekes negali lemti šių muitų prilyginimo teisiškai privalomiems sumokėti Muitinės kodekso 236 straipsnio 1 dalies prasme, neatsižvelgiant į paskesnį prašymą šiuo atžvilgiu, jeigu, pirma, prašymas muitų sumokėjimo momentu nepateiktas per klaidą dėl netyčinio neveikimo, kuris negali būti laikomas iš esmės sąmoningu galutiniu pasirinkimu, ir, antra, neginčijama, jog pateikus tokį prašymą teisiškai privalomi sumokėti muitai būtų buvę mažesni nei sumokėta suma arba net lygūs nuliui (žr. šiuo atžvilgiu 2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Overland Footwear*, C-468/03, Rink. p. I-8937, 68 ir 69 punktus).

42 Iš to darytina išvada, kad įvykdžius Muitinės kodekso 236 straipsnyje nustatytas sąlygas, t. y. nesant deklaranto apgaulės ir laikantis prašymo grąžinti muitus pateikimui nustatyto trejų metų termino, ši nuostata taikoma atvejui, kai prašymas grąžinti importo muitus pateiktas po to, kai bendrovė pateikė išleidimo į laisvą apyvartą deklaraciją, kurioje ji per klaidą apskaičiavo skolos dydį pagal šio kodekso 121 straipsnį, užuot vadovaudamasi 122 straipsnio c punktu būtų paprašiusi nustatyti šį dydį pagal muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrai numatytas apmokestinimo taisykles.

43 Iš to, kas pirmiau išdėstyta, darytina išvada, kad Muitinės kodekso 236 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės muitinės įstaigos privalo patenkinti prašymą grąžinti importo muitus, kai paaiškėja, kad per suinteresuotojo asmens klaidą, o ne dėl jo pasirinkimo skolos muitinei dydis buvo nustatytas pagal šio kodekso 121 straipsnį ir apie jį jau buvo pranešta suinteresuotajam asmeniui, net jei dėl šio prašymo šios įstaigos turi perskaičiuoti skolos sumą pagal Muitinės kodekso 122 straipsnio c punktą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 122 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad nustatydamos skolos muitinei dydį už į laisvą apyvartą išleidžiamus kompensacinius produktus nacionalinės muitinės įstaigos neprivalo taikyti su muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra susijusių apmokestinimo taisyklių, nebent suinteresuotasis asmuo to aiškiai paprašė, jei šią procedūrą buvo galima įforminti importuojant prekes.**

2. **Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, 236 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės muitinės įstaigos privalo patenkinti prašymą grąžinti importo muitus, kai paaiškėja, kad per suinteresuotojo asmens klaidą, o ne dėl jo pasirinkimo skolos muitinei dydis buvo nustatytas pagal šio reglamento 121 straipsnį ir apie jį jau buvo pranešta suinteresuotajam asmeniui, net jei dėl šio prašymo šios įstaigos turi perskaičiuoti skolos sumą pagal šio reglamento 122 straipsnio c punktą.**

Parašai.